

всички на месо, понеже бѣхѫ сѣ добри нишанджии, байрацы-тѣ почнахѫ да падать, и въ това голѣмо збунение намѣстихѫ и топове-тѣ. И въ сѫщый-тѣ часъ като искочихѫ и всадници-тѣ отзадѣ имъ и ги заградихѫ, Кара Георгій отвори шанецъ-тѣ и съ свои-тѣ пѣши влезе помѣжду непріятельски-тѣ рѣдове, Турци-тѣ ся сплетохѫ наведнашь и видѣхѫ си всички погибелъ-тѫ.

Най-знатни-тѣ предводители турски, Синанъ паша отъ Гораждъ, капетанъ-тѣ дервенскій, и самъ Сераскиръ Кулинъ загинахѫ тукъ; такожде падна тукъ най-после и Мехмедъ капетанъ съ свои-тѣ два сына. Сърби-тѣ напротивъ немахѫ тукъ почти никаквѫ пагубѫ; само она дѣрзионевый попъ Лука Лазаревичъ при онова страшно гонение на Турци-тѣ ся рани злѣ. Турци-тѣ бѣхѫ пакъ тѣй злѣ разбити, что-то оныя предводители тѣхни, кои-то бѣхѫ живи останали, още презъ ношъ-тѫ рѣшихѫ ся да прихвърълятъ въ Шабецъ онова малко число войнство, кое-то бѣше останало неистрошено, а они сами съ нѣколко още да приминѣтъ презъ Дринѣ рѣкѣ. Нѣ и въ това бѣгание притѣглихѫ голѣмъ бой: въ горѣ-та Китогъ, като вървѣхѫ спорѣдъ военый-тѣ си рѣдъ, пристигнахѫ ги Сърби-тѣ, заградихѫ ги отвѣждъ и яростно ги нападнахѫ. Тукъ добихѫ Сърби-тѣ единъ богатъ пленъ и всички оныя заробихѫ, кои-то ниможихѫ да пристигнатъ да приминѣтъ презъ Дринѣ. Милошъ отъ Подерѣ придоби тукъ Кулиновъ-тѫ сабішъ, сиречь единъ най-скапоцѣнъ знакъ на побѣда-та, такожде освободи и майкѫ-си и ю заведе на домъ-тѣ си.